

Toffe tantes

(Thommy's tollen tantes)

Blijspel in vier bedrijven

door

WILFRIED REINEHER

Bewerkt en vertaald door

Ben ten Velde

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **TOFFE TANTES (THOMMY'S TOLLEN TANTES)** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WILFRIED REINEHER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2013 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Tommie Gerdes - erft een tante

Walter Huisman - zijn vriend en medebewoner

Willie Bengel - mislukte alcoholist

Amalia Vlieg - strenge, bazige verhuurster

Johanna Vlieg - (liefst mollig) haar dommige zus

Leida Vlieg - (liefst slank) haar verliefde zus

Susi Ketel - streng opgevoede jonge dame

Anne - vriendin van Susi

Wim-Jan Ketel - eigenaar van een bierbrouwerij

Samantha Wilson - knappe, jonge, Engelse tante

Peter Schat - postbode

DECOR:

Plaats van handeling van alle vier bedrijven is Tommies vrijgezellenflat. Aan de muur hangen drie grote foto's van knappe jonge dames, die aan de achterkant zijn voorzien van foto's van zijn verhuursters en die gedraaid kunnen worden. Comfortabele zitgarnituur, een paar verstopplaatsen voor flessen (zoals een vaas op de grond, prullenbak, paraplustandaard, boekenplank, geprepareerde televisie, schuiflades, kussens op de bank). Tafel en stoel, kast of een dressoir aan de achterwand. Rechts is de deur naar de straat, links is de deur naar de andere ruimtes, achter is een ingang richting de ruimtes van de verhuursters; eventueel een raam.

Belangrijk attribuut is de "glazen waarzegstersbol" van Leida. Men neme een lamp in de vorm van een bol (bijvoorbeeld van een buitenlamp), die op een plank wordt gemonteerd. Aan de binnenkant worden drie fittingen met gekleurde gloeilampen

gelegd, die gescheiden van elkaar kunnen worden aan en uit gezet. De schakelaars zo verstoppen dat ze door het publiek niet worden gezien. De waarzegster kan op deze manier de bollen in verschillende kleuren laten schijnen.

EERSTE BEDRIJF

Scene 1

Tommie, Johanna, Amalia

Het gordijn gaat open. Tommie zit met de benen over elkaar op de tafel, de handen boven het hoofd gevouwen en mediteert met gesloten ogen. Het is ochtend. De ruimte is behoorlijk onopgeruimd. Over de bank en over de stoel hangen kledingstukken (hemd, sokken, enz.) van Tommie. Drie foto's aan de muur laten jonge, knappe dames zien. Na een paar ogenblikken komen Johanna en Amalia van achter binnen.

Amalia: (*streng*) Goeden morgen, meneer Gerdes!

Tommie: (*schrikt en begint te wankelen*) Mensen nog aan toe! Wat laten jullie mij schrikken!

Johanna: (*heel lief*) Oh sorry, wij wilden je niet bij de yoghurt storen.

Amalia: (*corrigerend*) Yoga, liefje, yoga, niet yoghurt. Dat is de hobby van meneer Gerdes.

Tommie: Yoga is geen hobby, lieve mevrouw Vlieg, yoga is een levensbeschouwing.

Johanna: (*dommig*) Ach, wat mooi!

Amalia: (*berispent*) Wat is daaraan mooi?

Johanna: (*sluit haar ogen, vouwt haar handen boven het hoofd*) Als je zo de hele wereld kunt aanschouwen.

Tommie: Eigenlijk kijk ik meer in mezelf.

Johanna: Geweldig, meneer Gerdes, dat zou ik ook willen kunnen.

Amalia: (*wijst haar terecht*) Daar zou jij nauwelijks wat ontdekken.

Tommie: Alstublieft dames, geen ruzie vanwege mijn yogaoefeningen. U heeft toch zeker een reden, dat u zo vroeg langs komt.

Johanna: (*brutaal*) Ja, ja, die hebben we? U moet meer huur betalen!

Amalia: (*duidelijk boos*) Hou nu even je domme klep, Johanna.
Tegen Tommie: Er is een hele andere reden: namelijk dat uomdat u nou ja, eigenlijk willen we u zeggen, dat het zo niet verder kan.

Johanna: *weer brutaal:* U maakt te veel lawaai!

Amalia: (*geeft haar nu een flinke duw*) Hou jij nou eindelijk eens je mond! (*tegen Tommie*) Wij hebben u deze kamers verhuurd, omdat wij u voor een rustige en betrouwbare huurder hebben gehouden. Wij moeten namelijk behoorlijk op onze reputatie letten.

Tommie: Ik schaad uw reputatie op geen enkele manier.

Johanna: U heeft onderverhuurd.

Amalia: (*behoorlijk boos*) Hoe vaak moet ik je nu nog zeggen dat jij mond moet houden. *Gespeeld liefjes tegen Tommie:* Johanna heeft gelijk, u heeft een kamer onderverhuurd en dat is tegen onze afspraak.

Tommie: Lieve, lieve mevrouw Vlieg, ik heb die drie kamers toch helemaal niet nodig en dus heb ik mijn vriend Walter toestemming gegeven om voorlopig bij mij te komen wonen.

Amalia: (*nors*) Dat is onderverhuren en dat is in strijd met het contract.

Tommie: Hij betaalt helemaal geen huur, dus is het ook geen onderverhuur.

Johanna: Wat, hij woont gratis bij u? (*liefjes*) Dat is lief van u meneer Gerdes.

Amalia: Ik wordt zo meteen echt boos, hou eindelijk je mond, Johanna.

Johanna: (*gaat er nu echt tegen in*) Kom nou, ik ben tenslotte ook voor één derde eigenaar van het huis, dus mag ik ook mijn zegje doen.

Amalia: Je mag best je zegje doen, als je mond maar houdt.

Tommie: Walter betaalt echt niets, hij is op bezoek, bij wijze van spreken. En tegen het bezoek van een vriend, kunt u toch echt geen bezwaar hebben.

Amalia: Maar dit is een langdurige bezoeker. En bovendien had u gisteren weer bezoek van een dame. Een langdurige bezoeker en damesbezoek zijn niet toegestaan.

Johanna: (*bevestigend*) Mijn zus heeft gelijk.

Amalia: Ik heb jou ondersteuning niet nodig. (*tegen Tommie*) Voor uw langdurige bezoeker betaalt u een toeslag op de huur, dan wil ik de hele zaak wel vergeten. En in toekomst geen damesbezoek meer.

Johanna: Juist, we zijn tenslotte vanwege de huurverhoging gekomen. Uw vriend interesseert ons helemaal niet, niet waar Amalia?

Amalia: (*buiten zich van woede*) Die grote mond van jou moet ze in je graf nog apart doodslaan.

Johanna: (*dodelijk beledigd*) Ik laat me scheiden ...uhm ik ga van jou scheiden.... onze wegen scheiden hier. (*ze gaat met opgeheven hoofd weg*)

Tommie: U bent niet erg aardig voor uw zus.

Amalia: Domme gans, dom geboren en niets erbij geleerd. En u weer naar u terug: 50 Euro meer per maand en ik wil vergeten dat uw vriend hier woont. *Draait zich om weg te gaan.*

Tommie: Waar moet ik zo veel geld vandaan halen?

Amalia: Wat mij betreft kunt u ook een goedkopere woning zoeken: *(met deze woorden loopt ze weg naar achteren)*

Tommie: Deze woning is goed. Als er nou nog meer woningen zouden zijn. Drie kamers heeft ze me verhuurd en dan nog die bij elkaar gegraaide meubelen. En nu 50 Euro meer, omdat Walter bij me woont. Als die oude zuurpruim zou weten dat ik ook nog mijn vriend Willie Bengel bij me heb ondergebracht, onvoorstelbaar! *(hij pakt een boodschappenmand die ergens staat en gaat weg naar rechts)* Nou, ik ga maar eens voor een ontbijtje zorgen. *(met deze woorden gaat hij rechts weg)*

Scene 2

Walter, Willie

Na een paar ogenblikken komt Walter van links op het toneel. Hij is normaal gekleed, maar draagt over deze kleding een schort en een hoofddoek, zoals schoonmaaksters dat op hun hoofd hebben (knoop voor op het hoofd).

Walter: *(loopt naar het midden van het toneel en bekijkt hoofdschuddend de rommel; dan begint hij op te ruimen)* Tommie, Tommie, als ik je ooit in dit leven zou kunnen leren opruimen; daar zou ik veel voor over hebben. *(hij pakt de sokken, ruikt eraan en trekt zijn neus op)* Lieve vriend van me, ik zou het eigenlijk gewoon moeten laten liggen. Waarom speel ik hier eigenlijk voor de schoonmaakster van Tommie Gerdes? *(hij loopt nu met de kleding die hij heeft opgeraapt links weg. Kort daarna komt hij op het toneel met een bezem en een schoonmaakemmer. Over de emmer hangt een poetsdoek. In het midden van het toneel zet hij de emmer neer en pakt de poetsdoek. Hij stopt even, grijpt in de emmer en haalt een fles jenever tevoorschijn)* Wat de één met zijn rommel teweeg brengt, doet de ander met zijn flessen. Die heeft Willie Bengel zeker weer verstopt. Je kunt de flessen niet snel genoeg van hem afpakken, want hij heeft er altijd wel één in reserve. Maar deze niet, lieve Willie, deze is in beslag genomen. *(hij stopt ze op borsthoogte schuin onder zijn schort. Dan begint hij de kamer te vegen)*

Willie: *(komt nu ook van links. Hij is nog een beetje slaperig, half aangekleed, geeuwt en rekt zich uit)* Goedemorgen, Walter.

Walter: Goedemorgen! Zeker nog niet helemaal uitgeslapen?

Willie: Is er al ontbijt?

Walter: Tommie is boodschappen aan het doen; hij kan elk ogenblik terug zijn. Je kunt alvast de tafel dekken.

Willie: Dank je, maar ik heb vandaag al hard moeten werken.

Walter: Voor het ontbijt al? Wat moet dat dan wel niet voor werk geweest zijn?

Willie: Ik heb geprobeerd om uit bed te komen.

Walter: Dat is voor jou inderdaad hard werken. Maar nu ga je de tafel dekken.

Willie: Ik heb eerst een slokje nodig om wakker te worden.

Walter: Wil je nu al op de vroege ochtend beginnen met drinken?

Willie: Moet ik soms dorst lijden? *(hij loopt naar Walter toe, ziet de fles in het schort zitten en grijpt ernaar)* Ik zie dat jij mijn ontbijt al hebt.

Walter: *(geeft hem een tik op de vingers)* Deze fles is in beslag genomen.

Willie: *(bedelend)* Wees nou niet zo onmenselijk.

Walter: *(streng)* Sorry, maar deze fles kun je in je haar smeren.

Willie: *(lachend)* Zo, zouden mijn haren ervan gaan groeien?

Walter: Bij jou waarschijnlijk wel! *Nadrukkelijk:* En nu is het genoeg! *(hij gaat met de bezem en de emmer weg naar links, nadat hij heeft aangeveegd)*

Willie: Wat een onmens. *(nadat Walter is verdwenen, pakt hij het boeket uit de vaas op de grond en trekt er een fles uit. Ze druppelt nog na van het bloemenwater. Hij stopt het boeket terug in de vaas en zet de fles aan zijn mond)*

Walter: *(komt op hetzelfde ogenblik terug. Haperend)* Het is toch echt niet te geloven. *Opgewonden:* Waar haal je die fles nou weer vandaan. Ik heb toch alle flessen die ik kon vinden weg gedaan. *(hij pakt de fles af van Willie)* Waar had je deze nou weer verstopt?

Willie: Ik zal jou uitgerekend mijn belangrijkste geheimen vertellen.

Walter: Ik word hier nog gek. Waarom moet jij constant zuipen?

Willie: Alsjeblieft zeg, ik zuip niet, beste jongen, ik drink. En dat doe ik alleen om te vergeten.

Walter: En wat wil je vergeten??

Willie: Weet ik zo niet; dat ben ik vergeten.

Walter: *(boos)* Als dat zo doorgaat in dit huis, dan ga ik weg. *(berustend)* Tommie maakt me gek met zijn rommel en jij met je drankprobleem. *(hij zet de fles nu op tafel)* Hoe kom ik ook op het

idee om voor twee van die idioten het huishouden te doen en dat terwijl er steeds te weinig geld in kas is

Willie: *(loopt naar de foto's)* Schamen jullie je niet meisjes om Tommie steeds geld afhandig te maken. *(hij draait de drie foto's om en nu komen de portretten van Amalia, Johanna en Leida te voorschijn)*

Walter: Jij zou ook wel een beetje meer in de huishoudkas kunnen deponeren.

Willie: Maar ik heb niet meer.

Walter: Dan werk je maar een beetje harder.

Willie: Dan moet ik eerst werk hebben, jongen, dat is de kunst.

Walter: *(legt de kussens op de bank netjes neer)* Maar dat betekent niet dat je hier een beetje kunt rond hangen en wachten tot iemand je een baan aanbiedt. Je kunt best een beetje eigen initiatief ontwikkelen. *(hij haalt een dameskous onder één van de kussens vandaan en houdt hem Willie onder zijn neus)* Hier, moet je zien, het is hier een echte poel des verderfs.

Scene 3

Walter, Willie, Johanna

Johanna komt van achter aanlopen.

Johanna: Ik heb hier een aangetekende brief voor meneer Gerdes, die is hier vanmorgen heel vroeg afgegeven. Door het gesprek over de huurverhoging ben ik hem bijna vergeten. Ik moet hem echter persoonlijk afgeven. Meneer Gerdes moet deze ontvangstbevestiging ondertekenen, heeft de postbode tegen mij gezegd.

Walter: Meneer Gerdes is er op het ogenblik niet.

Willie: Van wie is die brief?

Johanna: Hier kijkt u zelf maar. Zonder ontvangstbevestiging kan ik hem niet hier laten. Ik heb het de postbode beloofd. *(ze pakt de aangetekende brief weer van Willie af)*

Walter: Laat hem nou maar gewoon hier. *Hij pakt de brief:* Tommie zal de ontvangstbevestiging wel ondertekenen. Komt u gewoon later nog een keer langs.

Johanna: *(bekijkt Walter)* Dat kan alleen als u zijn moeder zou zijn!

Walter: *(doet zijn hoofddoek af en trekt het schort uit. Hij gooit allebei op de bank)* Alstublieft zeg! Zie ik er zo uit?

Johanna: Ja, nu niet meer.

Walter: Laat die brief nu maar gewoon hier.

Johanna: Dat is tegen de regels.

Willie: U werkt toch niet bij Post.nl, juffrouw Johanna. En om precies te zijn, had de postbode u de brief ook niet mogen geven.

Johanna: De postbode is wel mijn verloofde, ja. Maar goed, ik zal niet moeilijk doen. Ik laat de brief hier en haal de ontvangstbevestiging later op. Mijn verloofde komt namelijk op de terugweg nog even langs, en dan moet ik de ontvangstbevestiging hebben. Ik doe het alleen, omdat ik meneer Gerdes zo aardig vindt.

Walter: Nog één die gek is op Tommie Gerdes.

Johanna: Maar hij is ook echt aardig.

Willie: Nou, kom dan over een half uur nog maar een keer terug. Ik ben ervan overtuigd dat die aardige meneer u dan graag een handtekening zal geven.

Johanna: Goed dan, tot later. *(ze loopt naar achter weg)*

Walter: Van wie krijgt Tommie aangetekende brieven? *(hij pakt de brief uit Willies hand en ruikt eraan)* Hij schijnt niet van een dame te zijn. Ruikt eerder een beetje muf. Nou ja, ik zal maar eens voor het ontbijt gaan zorgen. Aan jou heb ik sowieso niets. *(hij pakt zijn hoofddoek en schort en dan demonstratief de fles van tafel)* Die fles neem ik voor de zekerheid maar mee, dat je niet denkt dat je tijdens mijn afwezigheid nog kan zuipen.

Willie: *(verontwaardigd)* Hoe kom je er bij?

Walter: Bij jou weet je het maar nooit. *(hij gaat weg naar links)*

Willie: *(loopt naar de bank en pakt een kussen)* Hij heeft netjes opgeruimd onze huisman. – Maar niet netjes genoeg. *(hij opent de rits van het kussenvertrek en pakt er een fles sherry uit. Hij doet de rits weer dicht en legt het kussen weer op zijn plaats. Dan bekijkt hij de fles)* Sherry uit Spanje, nou ja, waarom ook niet? *(hij wil de fles net openen als Walter om de hoek kijkt)*

Walter: Nou breekt mij de klomp. Nu heeft die drinkebroer weer een fles in zijn handen. Ik word nog gek van jou. Waar had je die nu weer verstopt. *(hij pakt de fles af)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto